

videlser helt igjennem, idetmindste paa Vestbanen fra Kjøbenhavn til Korsør. Dette Forslag indskrænker sig imidlertid til at foreslaa saadanne Udvidelser paa de mest befarede Terrainer, for Nordbanens Vedkommende fra Hellerup til Lyngby, hvor jo Persontrafikken, som Enhver veed, til sine Tider er ganske overordentlig stor, og paa den vestjællandske Bane mellem Roskilde og Ringsted.

Endelig er der Forslag til Lov om Anlæg af nye Hovedmassinværksteder for de sjællandske Statsbaner. Dette Forslags Realitet var indbefattet i det Lovforslag, som i forrige Samling var fremsat om Anlæg af forskjellige Baner ved Kjøbenhavn med videre. Da imidlertid Gjennemførelsen af dette Forslag er anset for at være paa-trængende nødvendig, og det ikke staar i nogen Forbindelse med de øvrige Forslag, har man valgt at fremsætte dette Forslag for det høje Thing som særskilt Lovforslag. Jeg skal isøvrigt med Hensyn til selve Forslagets Motivering henvise til de Bemærkninger, der allerede i det af mig nævnte, ifjor fremsatte Forslag fremkom i den Anledning.

Første Viceformand (Høgshorn): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Finanzministeren fremsætter Forslag til Lov om en Anstalt for billige Alderdomsforsørgelser.

Finanzministeren (Estrup): Jeg vil indlede dette Forslag her i Thinget med lidt udførligere Bemærkninger, dels fordi det bevæger sig paa et Terrain, hvor der hidtil kun har været lovgivet lidet eller intet, dels fordi jeg efter den Maade, hvorpaa dette ærede Thing har behandlet en Række Regjeringsforslag, ikke har nogen Sikkerhed for, at der vil blive givet mig Leilighed til paa et senere Trin at fremkomme med Bemærkninger om Lovforslagets Realitet.

Den Betragtning, som har bragt mig til at foreslaa disse Bestemmelser, er den, at jeg anser det for at være af stor Betydning

for Samfundet i det Hele, at Anvendelsen af opsparede Beløb til at sikke sig Alderdomsforsørgelse maatte blive almindeligere, end hidtil har været Tilfældet, og da navnlig i de Klasser af Befolkningen, som nærmest, for ikke at sige udelukkende, ere henviste til at erhverve ved deres Hænders Gjerning, og hvor Nød og Nødvendighed for at ty til offentlig Understøttelse saa ofte er Følgen, naar Arbejdsraften i Aarens Løb formindskes. Endvidere den Betragtning fra min Side: Jeg holder mig forvisset om, at saadan Alderdomsforsørgelse ikke vil blive almindelig, naar der ikke bydes Leilighed til paa extra billige Vilkaar at erhverve sig den. Det er støttet paa disse Betragtninger, at jeg fremsætter et Forslag til Lov om Oprettelse af en Anstalt for billige Alderdomsforsørgelser. Det er jo heldigvis saa, at der hos os ingenlunde savnes Lyst til at henlægge af det i bedre Tider Erhvervede til Brug i kommende Tider, med andre Ord, at der ingenlunde savnes Lyst til at opspare. Bevis herfor foreligger jo nokom i de Beretninger, som for ikke lang Tid siden ere afgivne om Sparekassernes Virksomhed her i Landet. Det vil jo deraf være ærede Medlemmer bekendt, at der den 1ste April 1882 indstod i Landets Sparekasser omtrent 338 Millioner Kroner. Nu er det jo nokom bekendt, at ingenlunde alle de Beløb, som indskrænktes i Sparekasserne, have den nævnte Karakter, idet Sparekasserne for en stor Del ogsaa benyttes som Banker. Men naar man lægger Mærke til, at af Beløb paa under 500 Kr. findes der indsat paa 428,000 Konti omtrent 40 Mill. Kr., og at man, naar man gaar til Beløb paa 2,000 Kr., vil finde, at Tallet paa de paa gjældende Konti er 514,000, med en Kapital af omtrent 126 Mill., tror jeg, at man dog er berettiget til deraf at drage den Slutning, at der ogsaa hos de mindre bemidlede Klasser her i Landet er en gennemgaaende Tilbøielighed til at opspare Beløb. Derimod findes der ikke syn-derlig Tilbøielighed til gennem de opsparede Beløb at sikke sig Alderdomsforsørgelse. Bestemte Tal til at godtgjøre dette med vil det være vanskeligt for mig at bringe tilveie, men det forekommer mig, at blot et Blik paa den sidste Beretning, der er afgivet fra Livrente- og Forsørgelsesanstalten, vil nødvendigvis gjøre det Indtryk, at medens der er en stor Lyst til at sikke Efterlevende, enten gennem Kapital eller gennem aarlig Beta-ling, efter Døden, er der i Livrenteanstalten kun sikkret forholdsvis meget ubetydelige Beløb, der kun ne antages at have Karakter af at være Alderdomsforsørgelse. Det er jo